

RIEMUISAA JOULUA!

TAVASTFORUM

FORSSAN, HYVINKÄÄN, HÄMEENLINNAN, JANAKKALAN, RIIHIMÄEN, TOIJALAN JA VALKEAKOSKEN
POSTIMERKKIKERHOJEN TIEDOTUSLEHTI 4/2016, NRO 20

KERHOJEN TAPAHTUMIA

POSTIMERKIN PÄIVÄ

VARHAISIN ASEMALEIMA JUNI 21 1862 RIIHIMÄELTÄ

KERHOJEMME KERÄILIJÖITÄ:
PERTTI STEN

Tavastforum-postimerkkikerhot

Hämeenlinnan Postimerkkikerho ry

Kokoukset ovat parittomien viikkojen tiistait, Luther-talolla, Lukiokatu 1, Hämeenlinna. Ovet avataan noin kello 16.30 vaihtoa ja kahvia varten. Huutokauppa-kohteiden kierrättäminen klo 17.30 alkaen. Varsinainen kokous alkaa klo 18.

Syyskausi 2016 joulukokous 13.12.

Kevätkausi 2017 17.1, 31.1, 14.2, 28.2, 14.3, 28.3, 11.4, 25.4, 9.5. ja 23.5.

Forssan Filatelistikerho ry

Kokoukset parittomien viikkojen keskiviikot Tölön liikekeskuksen kerhuhuoneella Lehmuskatu 1, Forssa, kello 18–21.

Syyskausi 2016 joulukokous torstai 8.12.

Kevätkausi 2017 18.1, 1.2, 15.2, 1.3, 15.3, 29.3, 12.4, 26.4, 10.5. ja 24.5.

Hyvinkään Postimerkkikerho ry

Kokoukset parillisten viikkojen keskiviikot kello 18.30, ovet avataan kello 17.30 kahvin ja merkkien vaihdon ja myynnin merkeissä. Kerhoiltojen ohjelma löytyy kerhon Internet-sivuilta. Paikka Kaupungintalon kellari vanhalla villatehtaalla Kankurinkatu 6, sisäänkäynti kaupungintalon portaiden oikealla puolella olevasta portaikosta.

Syyskausi 2016 30.11. ja 14.12 syyskauden päättäjät

Kevätkausi 2017 11.1, 25.1, 8.2, 22.2, 8.3, 22.3, 5.4, 19.4, 3.5, 17.5. ja 31.5.

Janakkalan Postimerkkikerho ry

Kokoukset ovat parittomien viikkojen keskiviikot, ennen kokousta kahvi ja vaihto, Turengin työväentalo, Kauppakuja 16, ovet avataan noin kello 17.

Syyskausi 2016 7.12.

Kevätkausi 2017 18.1, 1.2, 15.2, 1.3, 15.3, 29.3, 12.4, 26.4, 10.5. ja 24.5.

Riihimäen Postimerkkeilijät ry

Kokoukset ovat parillisten viikkojen tiistait kello 18, kokous alkaa kello 18.30, kokouspaikka Riihimäen työväenyhdistyksen talossa, Hämeenkatu 48–50.

Syyskausi 2016 29.11. ja 13.12.

Kevätkausi 2017 10.1, 24.1, 7.2, 21.2, 7.3, 21.3, 4.4, 18.4, 2.5, 16.5. ja 30.5.

Toijalan Postimerkkeilijät ry

Kevätkausi 2017 tammi–toukokuun ensimmäisenä arkimaanantaina kello 18 Senioritalon tuvassa, osoitteessa Kirkkotori 6 Toijalan torin varrella.

Valkeakosken Filatelistit ry

Kokoukset ovat parillisten viikkojen torstait klo 18 alkaen. Paikka Ulvajankadun kerhomaja, Kerhomajankatu 1, Valkeakoski. Jokaisessa kokouksessa esitelmä filatelistisestä aiheesta.

Syyskausi 2016 1.12. ja 15.12.

Kevätkausi 2017 12.1, 26.1, 9.2, 23.2, 9.3, 23.3, 6.4, 20.4. ja 4.5.

Tavastforum-lehti postitetaan näiden kerhojen jäsenille jäsenetuna neljä kertaa vuodessa.

Poiketen aimasta tiedosta Toijalan Postimerkkeilijäin sähköpostiosoite on:
postia@toijalanpostimerkkeilijat.fi <http://toijalanpostimerkkeilijat.fi>

Ahvenanmaan uutta

Ahvenanmaan joulupostimerkit ilmestyivät 10.10. Julkaisuohjelman ulkopuolella ilmestyi jalkapallon Suomen mestaruuden johdosta erikoismerkki 26.10. Oikealla nähdään maailman kauneimmaksi postimerkiksi valittu Cecilia Mattssonin suunnittelema merkki.

Erikoinen Postimerkin päivä

Postimerkin päivän järjestelyt herättävät yhä enemmän kummastusta minussa ja monessa muussakin. Tänä vuonna yritimme hyvissä ajoin saada suoraan Postista tietoa, miten päivää vietetään ja tuleeko paikkakunnille omakuvamerkit päivän kunniaksi. Etukäteistieto oli se, että omakuvamerkki tehdään vain postin omiin myymälöihin ja asiamiespostit eivät tule niitä saamaan. Tarkennuksia luvattiin toimittaa myöhemmin. Mitään ei koskaan kuulunut.

Sitten 28.9. postin mediatiedotteissa oli uutinen, jonka mukaan posti julkaisee 72 erilaista kuntavaakunalla varustettua omakuvamerkkiä postimerkin päivänä. Paikkakuntakohtaisen erikoisleiman saa vain postin omista palvelupisteistä, joita heidän listauksensa mukaan oli mukana 44 eri puolilla Suomea. Näiden lisäksi julkaistiin kuitenkin 28 merkkiä muiden paikkakuntien vaakunoista.

Meidän alueellemme tehtiin omakuvamerkki Akaalle, Forssaan, Hyvinkäälle, Riihimäkeen ja Valkeakoskelle, muttei Janakkalaan eikä Hämeenlinnaan. Jotain tässä on todella pielessä. Posti ei tiedota kerhoille tai liitolle mitään suunnitelmistaan ja niistä perusteista, miten esimerkiksi tänä vuonna omakuvamerkit päätettiin julkaista. He olivat tietoisia muun muassa siitä, että Hämeenlinnassa jotain järjestetään. Merkkiä ei vain tehty.

Miksei tämän asian kanssa tehdä mitään? Miksei postin kanssa neuvotella johdonmukaisesti ja selkeästi päivän järjestelyistä ja vietosta? Aidostiko postille on täydellisen yhdentekevää, miten päivä hoituu ja mitä paikalliset kerhot siltä taholta odottavat tai edes lievästi toivovat? Esimerkiksi asiamiesposteja ei näytetä informoitavan millään tavalla asiasta, saati sitten rohkaista toimimaan yhdessä kerhojen kanssa. Esimerkiksi meillä Hämeensaaren Citymarketin palvelupisteessä ei tuntunut olevan missään vaiheessa mitään käsitystä päivästä tai sen vietosta. Sitä en osaa laskea heidän viakseen, vaan se menee postin piittaamattomuuden piikkiin. Samasta piittaamattomuudesta muuten kertoo sekin, ettei leimasimen käyttö tai filatelisen leimauksen opetteleminen kuulu asiamiespostien henkilökunnan koulutukseen.

Jos näille jutuille ei kyetä tai haluta tehdä mitään, pitää kyllä uskaltaa kyseenalaistaa koko päivän vietto. Mitä me menetämme, jos päivää ei pidetä? Tai, jos järjestetään, miten voisimme luoda sille sellaista sisältöä, joka kiinnostaisi aidommin ihmisiä.

Levollista jouluaikaa!

Timo Lilja

Royal Mail muisti Lontoon paloa 1666 sarjakuvamuotoisella postimerkkisarjalla.

TAVASTFORUM NUMERO 4/2016, VIIDES VUOSIKERTA. ILMESTYY 4 KERTAA VUODESSA

JULKAISIJAT: Hämeenlinnan Postimerkkikerho, Forssan Filatelistikerho, Hyvinkään Postimerkkikerho, Janakkalan Postimerkkikerho, Riihimäen Postimerkkeilijät, Toijalan Postimerkkeilijät ja Valkeakosken Filatelistit. Tavastforum-lehti postitetaan julkaisijakerhojen jäsenille jäsenetuna.

Toimituskunta

Timo Lilja timo.lilja@pp.inet.fi päätoimittaja
Heikki Heino, puh. 040 779 8416
Pauli Ihamäki, pauli.j.ihamaki@gmail.com
Tuomo Riekkinen, tuomo.riekkinen@pp.inet.fi
Reijo Myller, reijo.myller@suomi24.fi
Matti Parkkonen, matti.parkkonen@pp2.inet.fi
Lauri Poropudas, lauri.poropudas@pp.inet.fi
Jukka Kivistö, jukkaikivisto@gmail.com
Seppo Tossavainen, seppo.tossavainen@suomi24.fi
Asko Tyvelä, tyvela@kolumbus.fi

Aineistopäivät numero 1/2017 viimeistään 20.1., nro 2/2017 viimeistään 7.4., nro 3/2017 viimeistään 4.8 ja nro 4/2017 viimeistään 10.11.2017.

Painopaikka Hämeenlinnan OffsetKolmio Oy

Taitto Lauri Poropudas lauri.poropudas@pp.inet.fi

Osoitteenmuutokset: Varstatie 28, 13500 Hämeenlinna tai jukka.koljonen@kolumbus.fi

Toimituksella on oikeus toimittaa ja muuttaa kaikka sille jätettyä aineistoa.

ISSN-L 2242-7759 ISSN 2242-7759

Ilmoitushinnat: takakansi 200 €; sisäkannet 1/1 sivu 160 €, ½ sivua 90 €; muut 1/1 sivu 120 €, ½ sivua 60 €

Kerhojemme keräilijöitä – Pertti Sten

Tässä pienessä jutussa tutustumme Hyvinkään Postimerkkikerhon pitkäaikaiseen jäseneseen ja merkittävään hyvinkääläiseen postimerkkien kerääjään Pertti Steniin. Pertti syntyi tammikuussa 1949 Hyvinkäällä. Jo pikkupoikana heräsi kiinnostus postimerkkien keräämiseen, niin kuin on käynyt monelle muullekin nuorelle. Keräämisen Pertti aloitti kokomaailma merkkien kanssa.

Koulut Pertti kävi Hyvinkäällä, josta sitten opiskelemaan Helsinkiin. Opiskelun jälkeen hän palasi takaisin Hyvinkäälle, jossa muutaman opettajan sijaisuuden jälkeen alkoi ura Hyvinkään Yhteiskoulussa nuorien opettajana. Pertti antoi monelle nuorelle hyvinkääläiselle hyvät taidot niin matematiikan, fysiikan, kemian kuin tietotekniikan osalta.

Nuorena tyttönä Kurikasta Hyvinkäälle tullut Marjatta löytyi ja vuonna 1975 juhlittiin nuoren parin häitä. Pertti jatkoi keräilyharrastustaan, mutta se jäi aavistuksen taka-alalle kun perheeseen syntyi kaksi poikaa.

Lasten kasvaessa ja vapaa-ajan lisääntyessä jäi myös enemmän aikaa harrastuksille. Tuolloin Hyvinkään kerhossa vaikuttanut Taru Vainio sai houkutteltua Pertin mukaan kerhon toimintaan ja tällöin elettiin vuotta 1987. Ensi vuonna tulee siis 30 vuotta kerhon jäsenenä.

Nuorena Pertti pelasi Tahkon koripallojoukkueessa useita vuosia mestaruustasolla ja numerolla 8 pelanneelle Pertille Suomen mestaruus oli lähellä moneen kertaan.

1980-luvun lopulla heräsi myös kiinnostus Hyvinkää-leimoihin ja -kortteihin. Alkoi mittava ja aikaa vienyt työ kerätä hyvinkääläistä postihistoriaa talteen. Hyvinkään postin historia alkaa vuodesta 1874, jolloin Hyvinkään posti avattiin 1.6. Hyvinge-nimellä. Tuolloin otettiin käyttöön yksirenkainen pieni rengasleima. Leimasin rikkoutui jo alkuvaiheessa,

Pian 30 vuotta Hyvinkään Postimerkkikerhossa toiminut Pertti Sten on kerännyt muun muassa Hyvinkään postihistoriaa.

mutta oli silti käytössä 1890-luvun alkuun saakka. Tuohan aikaan Hyvinkäällä asemapäällikkö hoiti myös postitoimituksia.

Hyvinkää toimi asemapaikkana, myös postin välityspaikkana ja Hyvinkäältä postia ohjattiin muun muassa Korpeen (sittemmin Röykkä) ja Rajamäkeen. Villatehdas ja parantola vilkastuttivat postiliikennettä. Hyvinkää oli vielä tuolloin osa Hausjärveä ja vuonna Hyvinkään Posti itsenäistyi vasta 1907.

Hyvinkää-Karkkila (Pyhäjärven) -kapearaiteinen rata lisäsi postin kautakulkuliikennettä ja samalla myös radan varren postipysäkkien määrää. Tästä ja muista Hyvinkään postin historiaan liittyvästä on tulossa oma juttunsa erikseen, joten palataan Perttiin.

Hyvinkää leimojen ja -korttien

keräämisen myötä kokomaailma merkit vaihtuivat samalla Suomen merkkien keräämiseen. Pertillä on laaja kokoelma mallin 1889 merkeistä. Tässä kokoelmassa on mukana monia erittäin harvinaisia kohteita ja hyvin todennäköisesti pääsemme ihastelemaan näitä kohteita Hyvinkään kerhon 50-vuotisjuhlanäyttelyssä huhtikuussa 2017.

Malli-89 lisäksi löytyy laajat kokoelmat Suomen Punaisesta Rististä ja erittäin loistava kokoelma Hyvinkää-Karkkila (Pyhäjärvi) -radan postihistoriasta.

Myös täydelliset Suomi-kokoelmat leimattuina ja leimaamattomina ovat Pertillä hyllyssä. Yksi erikoisimmista kokoelmista on kokoelma Jääskestä. Pertin äiti oli kotoisin Jääskistä ja isä Kilpeenjoelta, joka oli vanhan Vi-

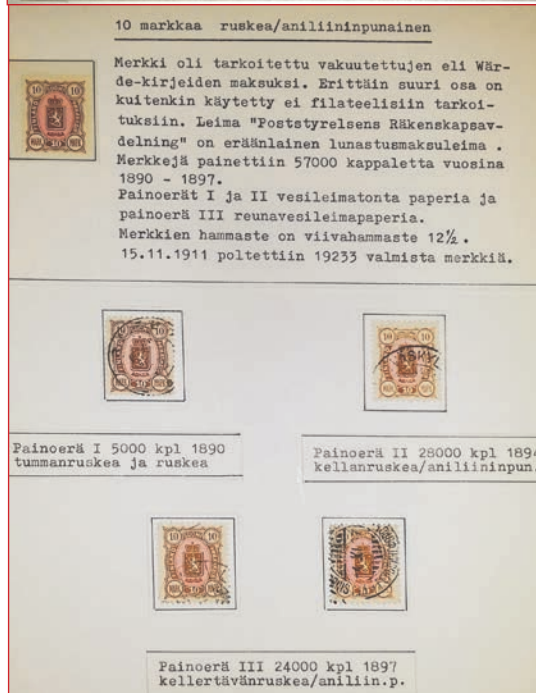

purin lähellä. Äidin kotipaikasta tehdyssä Jääski-kokoelmassa on mittava aineisto leimoja ja kortteja.

Aktiivisen keräämisen ohella Pertti on toiminut Hyvinkään postimerkkikerhossa myös erittäin aktiivisena jäsenenä. Pertti toimi kerhon puheenjohtajana vuosina 1990–96, aina sairastumiseensa saakka. Tuolloin Pertti sai aivoinfarktin, joka aiheutti oikeanpuoleisen halvaantumisen ja afasian eli puhekyvyn menettämisen. Pertti kuntoutui melko hyvin ja pääsi nopeasti takaisin mukaan harrasteiden piiriin. Pertti on jo vuosia ollut aktiivisin kerhoilloissa käyneistä. Moneen vuoteen ei ole jäänyt yhtään kerhoilta väliin.

Pertti on palkittu vuonna 1992 Filatelistiliiton pronssisella Pro Philatelia -mitali.

Pertin ja Marjatan pitkäaikainen yhteinen harrastus on ollut lintujen bongaminen. Eri puolilla Uuttamaata tapahtuvat bongausretket ovat tuoneet monia iki-ihania muistoja ja monia harvinaisuuksia on kirjattu seurantalistoille. Yksi viimeaikaisista harvinaisuuksista on ollut Mandariini-

Pari esimerkkiä Pertin kokoelmista.

nisorsa. Tänä vuonna (2016) Pertin ja Marjatan listoilla on jo 138 eri lintu-

lajia bongattuna.

Nykyään Pertin pitää kiireisenä harrastusten ja omakotitalon töiden lisäksi neljä lastenlasta, jotka nauttivat rauhallisen ja idyllisen omakotialueen ihanuuksista.

Kun katselee sitä valtavaa kokoelmien määrää ja aineistoa, jonka Pertti on kerännyt, niin syvä kunnioittava kumarrus täytyy Pertille suoda. Niin merkittävästä ja arvokkaasta, käsitämättömän paljon aikaa vieneestä, hyvästä työstä hyvinkääläisen keräämiseen eteen on kyse.

Pertillä on kansio kansion vieressä erilaisia loistavia kokoelmia. Tässä pöydällä muutamia.

Kimmo Matinlassi

Postimerkkimessut 2016

Stamp Forum -näyttelyn rakentaminen lokakuun viimeisenä viikonloppuna Helsingin Kirjames-sujen yhteydessä olleilla Postimerkkimessuilla sujui keskiviikkoamusta alkaen niin kuin olimme suunnitelleet. Rakentajia oli riittävästi ja kokoelmat olivat ongelmitta kehyksissä alkuiltapäivästä.

Messupäivät sujuivat, kuten olettaa saattaa. Kirjamesuilla oli jälleen yli 80 000 kävijää, joista postimerkkimessujen puolellekin riitti tulijoita.

Seurasin omalla päivystysvuorollani, miten ihmiset suhtautuivat näyttelykokoelmiin kulkiessaan osastomme ohi. Kalevi Ala-Kotilan kokoelma Kimmo Pälkön linnusta ja Pauli Ihamäen Kolmannen valtakunnan vieraana pysäyttivät helposti kulkijan. Molemmista kokoelmista oli yksi kehys käytävän reunassa. Linnussa ja Hitlerissä oli jotain kiinnostavaa, mikä sai ihmiset katselemaan tarkemminkin ympärilleen.

Ohjelmapisteesä oli aidosti vaikeuksia saada suunniteltu ohjelma toteutettua, koska ihmiset eivät selvästikään olleet tietoisia siitä, mitä milloinkin tapahtuu. Tapahtuihan sitä ja monenlaista mielenkiintoista asiaa kuultiin.

Lauantaina jaettiin Leo Linder

Filatelistiliiton ja Tavastforum-kerhojen ständillä vasemmalla Hämeenlinnan kerhon puheenjohtaja Timo Lilja ja oikealla Filatelistiliiton puheenjohtaja Klaus Juvas. Tämän sivun kuvat Heikki Moisio.

Trophy suomalaista filateliaa edistäneelle henkilölle ja sen sai tänä vuonna Hannu Elo Tampereen Filatelistiseurasta. Seppo ja Timo Arvelinin muistopalkinto luovutettiin Ulla Kempplilälle Aihefilateliteista.

Yleisö sai äänestää mielenkiintoisimpia kokoelmia. Ääniä annettiin 344 ja voittajaksi selvisi Aihefilatelistien 'Koko kansan kansakoulu' 26 äänellä. Toinen oli Seppo Salosen 'Suomalaiset kiitäjät – nuo pohjoisen kolibrit' 18 äänellä ja kolmanneksi

Pauli Ihamäen 'Kolmannen valtakunnan vieraana' sekä Arja Vainion 'Laulullen luonnossa' 15 äänellä.

Äänestykseen osallistuneiden kesken arvottiin 5 palkintoa, joista kaksi säiliökirjaa saatiin lahjoituksena Lauri Peltoselta ja Suomen Filateliapalvelulta. Voittajat olivat: Hannele Rintala Orimattila, Mia Gröndahl Hanko, B. Ahlfors Karjaa, Vuokko Takanen Savonlinna ja Olli-Pekka Ahonen Heinola.

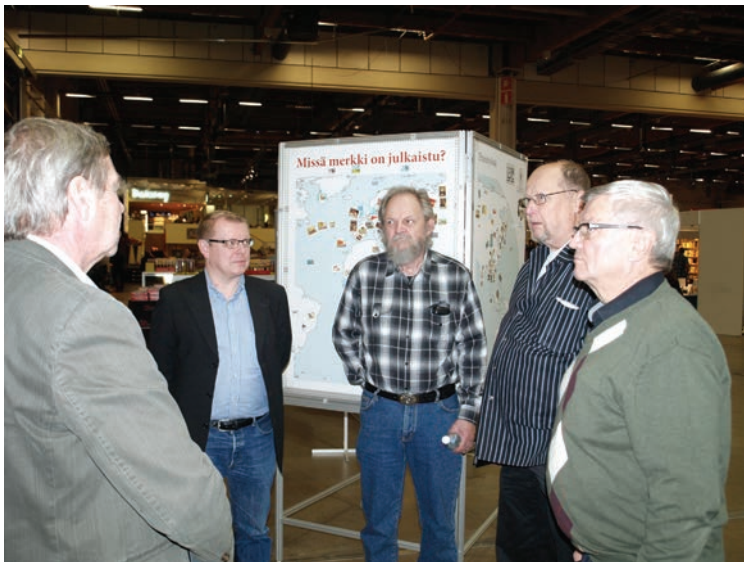
Messujen lopussa Tatu Untinen

Kokoelmiensa äärellä vasemmalla Anssi Forsblom ja 'Käyntikorttivalokuvat keräilykohteena' sekä Heikki Moisio ja 'Aero / Finnair historia ja ensilentokuoret'.

Pauli Ihmälän Kolmannen valtakunnan vieraana-kokoelmasta näyte.

Tatu Untinen palkitsemiensa Kalevi Ala-Kotilan ja Jarmo Palkian seurassa parin riihimäkeläisen tukemana. Kuvat Timo Lilja.

luovutti vielä näyttelyn ensikertalaisille säiliökirjat haluten näin rohkaista heitä jatkamaan eteenpäin näyttelyfilatelisteina. Kirjat saivat Kalevi Ala-Kotila: 'Kimmo Pälikkö: Muotokuvia linnuista', Jarmo Palkia: 'Jalkapallon MM-kisat 1966-1998' ja Tuomo Riekinen: 'Kaikenlaista sitä kerätäänkin kokoelmilla'. Tuomo ei ollut tilanteessa paikalla, mutta Kalevi ja Jarmo olivat kohdallaan sitä mieltä, että jokin oma muuri tai lukko tuli ensimmäisen kokoelman kautta murrettua ja jatkoa seuraava.

Näyttelyyn teetimme myös kaksi Finlandia-sarjan postikorttia, jotka suunnitteli Lauri Poropudas. Korttien loppuerät on jaettu kerhoille, jotka käyttävät ne haluamallaan tavalla.

Iso kiitos jokaiselle omia kokoelmiaan Stampforumiin luovuttaneelle! Saimme yllättävänkin paljon palautetta näyttelystämme. Ilmiselvästi ihmiset pitivät näkemästään; aivan erityisesti siitä, että esillä oli niin perin erilaista katsottavaa. Joku vanha filatelisti totesi: "Uskomattoman upea näyttely!"

Ja vähintäänkin yhtä iso kiitos jokaisen kerhon vastuuhenkilölle ja jokaiselle rakentajalle ja ripeästi touhunnelle purkajille!

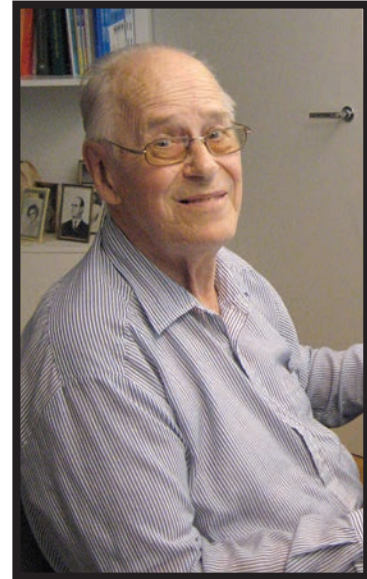
Yhteisöstämme löytyy hienoja keräilijöitä ja monipuolista osaamista kokoelmien rakentamisessa. On mielenkiintoista odottaa paria tulevaa vuotta kerhonäyttelyineen. TL

StampForum 2016 kokoelmat

Esa Aaltonen: 1856 soikiomerkit
Esa Aaltonen: Suomi M 1875 Senaatin ja Leimakonttorin painokset
Esa Aaltonen: Riihimäen postihistoriaa
Aihefilatelistit ry: Koko kansan kansakoulu
Kalevi Ala-Kotila: Kimmo Pälikkö: Muotokuvia linnuista
Hannu Elo: Toijalan vanhat leimat
Hannu Elo: Suomen väärenteitä, tekeleitä ja leimautuksia
Anssi Forsblom: Käyntikorttivalokuvat keräilykohteena
Heikki Heino: Metsästys ja kalastus Walt Disney -aiheisilla postimerkeillä
Heikki Heino: Miekka ja sapeli – Jatkosodan kenttäpostikortteja
Heikki Heino: Korttitaiteilija Tauno Johansson
Heikki Heino: Työn ja taistelun laina vuodelta 1941
Urho Heinonen: Suomen lipun vaiheita
Pauli Ihamäki: Kolmannen Valtakunnan vieraana
Pauli Ihamäki: ”Pustan poiskotit”, partio Unkarissa ennen kansandemokratian aikaa
Pauli Ihamäki: Äänislinna – valloitettu kaupunki
Veikko Itkonen: Hirvenmetsästys Fingalin hupikorttien mukaan
Outi Karjalainen: Kauneimmat korttini – otteita postikorttikokoelmasta
Mika Kinnari: Suomen Tuberkuloosin Vastustamisyhdistyksen joulumerkit 1908–1935
Jukka Kivistö: Piristystä päivään – sanatonta ja sanallista huumoria
Markku Koivuniemi: Suomalaiset kotkamerkit M 1901 ja M 1911
Markku Koivuniemi: Mouhijärvi
Lauri Leppäaho: Järjestäjämäiden merkkejä niin kesä- kuin talviolympialaisista vuosilta 1936–2012
Jarkko Leppänen: Suomen sähkösanomalomakkeet ja kirjekuoret 1855–1952
Pirkko Leppänen: Pitsi-inhosta pitsinnypläkseen
Kari Lindholm: Suomalaiset suojareijitteet
Kari Lindholm: Sommitelmakortteja Suomesta
Heikki Moisio: Aero / Finnair historia ja ensilentokuoret
Reijo Myller: Suomalaiset automaattimerkit 1982–2003 Framo / Dassault
Reijo Myller: Suomalaisia muistoarkkeja 30-luvulta lähtien
Reijo Myller: Riihimäki postikorteilla
Markku Mälkönen: Kultaa ja jalokiviä
Lasse Nortesuo: Nykyaikaisen viisiottelun olympialaiset Hämeenlinnassa 1952
Ahti Paavola: Sirkka Sari – Aulangon savupiipun tragedia 30.7.1939
Jarmo Palkia: Jalkapallon MM-kisat 1966–1998
Matti Parkkonen: Sokeritehtaita Suomessa
Kalle Pispala: Hämäläisiä helmiä
Tuomo Riekkinen: Kaikenlaista sitä kerätäänkin
Olli Saarinen: Postikorttien keräily – lyhyt oppimäärä
Olavi Sahlbergin muistokokoelma: ”Ranskan 1849 ilmestynyt Ceres-merkki muiden postimerkkien esikuvana”
Seppo Salonen: Suomalaiset kiitäjät – nuo pohjoisen kolibrit
Arja Vainio: Laulellen luonnossa
Jouko Venho: Minun Toijalani
Pentti Virta: Yrjö Saarisen (1899–1958) kortteja
Heikki Virtanen: C.G.E. Mannerheim – kokoelmasta Suomen presidentit
Heikki Virtanen: Merkillistä touhua – postimerkkejä lomakkeilla

Göstä Salonen

Göstä Salonen kuoli 15.10.2016. Hän syntyi Ruotsissa 1929 ja kasvoi Raumalla, missä hän alkoi keräilyä ja liittyi filatelistikerhoon, jonka jäsen hän oli kuolemaansa asti. Gösta liittyi Hämeenlinnan Postimerkkikerhoon 16.5.1961. Kerhon aktiivijäsenistä hänen jäsenyytensä oli toiseksi pisin. Syksyllä 1980 Salonen oli perustamassa Janakkalan postimerkkikerhoa. Hän toimi sen puheenjohtajana 14 vuotta, jonka jälkeen hänet kutsuttiin kerhon kunniapuheenjohtajaksi. Salonen oli pitkäaikainen jäsen myös Riihimäen Postimerkkikerhossa.

Heikki Seppälä täytti 70 vuotta 11.6. ja Hämeenlinnan kerho muisti häntä 27.9.2016.

Postikorttiparatiisi 2016

Postikorttiparatiisissa viihdyttiin taas lauantaina 10.9. Hämeenlinnan Verkatehtaalla. Päivän teemana oli postikorttien rooli satavuotiaan Suomen eri vaiheissa.

Talo oli tavanmukaisen täynnä taitelijoita, ja kauppiaita oli poikkeuksellisen paljon. Kävijöitä oli järjestäjien mukaan aivan riittävästi. Silmiinpistävää oli se, että nyt kauppiaiden myyntipöytien äärellä viihdyttiin tilaisuuden loppuun asti eikä sali tyhjentynyt ennen aikojaan. Tämä näkyi myös Hämeenlinnan kerhon myynnissä, joka oli kelvollinen.

Näyttelyssä oli tänä vuonna kerhomme puolesta Kalevi Ala-Kotilan Pälikkö-kokoelma, osa Pauli Ihamäen Rakkaudesta Heinolaan -kokoelmasta ja Matti Parkkosen kortteja hämeenlinnalaisista kouluista. **TL**

Verkatehtaan ala-aula oli varattu myyntipöydille. Alakuvissa postikortitaitelija Inge Löök ja Hämeenlinnan kerhon myyntipöytä.

80 vuotta 19.9. täyttäneitä Seppo Talviota muistettiin Hämeenlinnassa 27.9.2016, Ahti Paavola kertoi Sepon merkityksestä kerholle. Lasse Nortesuon 90-vuotispäivää vietettiin 30.9., tervehtimässä Timo Lilja ja Ahti Paavola.

Postimerkin päivä 7.10. Hämeenlinnassa ...

Me hämeenlinnalaiset olimme viettämässä postimerkin päivää Goodmanissa Kirja & Idean tukemana. Myyntipöytäme olivat kirjakaupan edessä keskellä alakertaa. Alkupäivä oli vilkasta ja väkimäärään pitää olla tyytyväinen. Iltapäivällä kahdesta eteenpäin kaikki rauhoittui. Vasta vähän ennen kahdeksaatoista, jolloin lopetimme, oli taas vähän vilkkaampaa.

Pöytiemme ohi kulki paljon väkeä. Silmiinpistävää oli se, että nuori väki ei ollut kiinnostunut meistä. Pöytien äärelle pysähtyneet olivat vartuneempaa väkeä, jotka myös ostivat aina jotakin. Ilahduttavaa oli se, että omakuvamerkkejä myytiin hyvin ja Jaana Aallon kortitkin tekivät mainiosti kauppansa. Myyntipöydällämme oli ensi kertaa myös vuoden 1994 Punaisen Ristin merkeistä tehty pinssisarja, jota ihmiset ostivat paljon.

Pitkän päivän aikana käytiin taas ihmisten kanssa monenlaisia keskusteluja keräilyn maailmasta. Eräs nainen, joka osti omakuvamerkkejämme, kertoi käyvänsä säännöllisesti postimerkinnäyttelyissä. Hän ei mene sinne merkkien takia, vaan lukemaan kokoelmien kertomuksia, jotka ovat hänen mielestään todella mielenkiintoisia.

Ohitsemme kulki myös muualta tullut pariskunta. Mies katsoi touhuamme ihailevasti ja kiitti meitä

Hämeenlinnan kerhon pöytä kauppakeskus Goodmanissa, taustalla Ahti Paavola esittelee kansiota.

paikallaolosta. Jonkun ajan kuluttua hän vielä palasi kameran kanssa ja kuvasi myyntipöytäme. Minne päin Suomea lie terveiset päivästäme menneet?

Tällaisissa tilanteissa tapaamme aina myös niitä, jotka tulevat varta vasten kyselemään keinoja ja apua filatelisten jäämistöjensä ja kokoelmiensa arviointiin ja realisointiin. Hämmästyttävän monilla on omia pikku kokoelmiaan tai perikunnalle jäänyttä materiaalia, joiden kanssa ollaan vähän hukassa.

Ihan mukavaa olisi se, että saisim-

me postinkin mukaan painokkaammin ja jämerämmin. Taitaa vain olla ihan turha unelma. Toinen ongelma näyttää pitkän valtakuntaa olevan se, ettei paikallinen media ole millään tavalla kiinnostunut asiasta eikä palstatilaa näin löydy. No minä marssin Hämeen Sanomien toimitukseen ja pääsin toimittajan puheille. Hän lupasi ilman muuta puffin lehteen. Se myös tuli sinne, mutta vaakunakorttimme, jonka kuvaa hän myös lupasi yrittää mukaan, ei näyttänyt lehteen mahtuvan. Mutta hyvä näin. TL

... ja Hyvinkäällä

Viel' on voimissaan. Vuosi sitten kerroin Postimerkin Päivästä Hyvinkään Postissa. Tuolloin aprikoin, jokohan päivän vietto jäisi viimeiseksi kerraksi niissä tiloissa. No ei jäänyt, paikakunnan Posti toimii edelleenkin samassa tilassa.

Posti oli jälleen ulkoistanut erikoisleiman käytön meille. Leima oli, isokokoisuutensa vuoksi, entistä vaikeampi käyttää. ”Kumiläpyskä” ulottui reilusti ylitse leimasimen rungon ja siistien leimojen tekeminen ei

onnistunut, ei sitten millään. Muutaman harjoitusleimojen jälkeen postin

virkaileija Päivi xx keksi leikata pahvista kiekon ja asetti sen kumileiman

Koeleimat ”lehtikääreeseen” eli Filatelisti lehden kanteen.

alle. Tämän jälkeen leimaus sujuikin kohtuullisesti. Suuri yllätys oli se, että saimme myös ihka uuden päiväleiman käyttöömmme. Hyvinkään muut leimasimet ovat käytössä kolhiintuneita ja niillä siistin leiman tekeminen ei enää onnistu.

Paikallisessa lehdessä olleen pienen puffin johdosta väkeä pöytämme ääressä riitti aivan mukavasti. Kortit ja merkit tekivät kauppansa ja mikä parasta kaikenlaista tavaraa tuotiin arvioitavaksi, postimerkkejä, ikivanhoja valintavihkoja, outoja postikortteja.

Tuomo Hyvinkään Posti Willassa.

Pöytämme tarjontaa.

Suomen kattavin taksakirja ilmestyi

Postimuseo julkaisi uuden taksakirjan Helsingissä postimerkkimessuilla lauantaina 29. lokakuuta. Suomen postitaksat -kirja on kattavin Suomen postitaksista koskaan kirjoitettu teos. Kirjaan on koottu kaikki postitaksat UPU-sopimuksen voimaantulusta 1.7.1875 alkaen vuoden 2001 loppuun saakka, jolloin euro tuli voimaan.

Kirjan kirjoittajat Harri Ala-Honkola, Hannu Kauppi, Juhani Kerppola, Ari Muhonen ja Esko Seitsonen ahersivat kolme vuotta kirjan parissa. Teos sisältää runsaasti tietoa, jota ei ole julkaistu aiemmissä taksatutkimuksissa. Mukaan on otettu kaikki sellaiset takset ja maksut, joiden maksamiseen on käytetty postimerkkejä, ehiöitä, postimaksukoneleimoja tai vastaavia Postin hyväksymiä maksuvälineitä.

Kaksikielinen (suomi ja englanti) kirja sisältää 400 sivua. Kirjaa on saatavissa 35 euron hintaan Trafiikkimuseoiden verkkokaupasta, Vapriikin museokaupasta.

Kirje kartanosta kartanoon

David Albert Collin omisti Kuusjoella muun muassa Parran kartanon Kurkelan kylästä ja hankki omistukseensa useita muita tiloja Kuusjoelta. Hän itse asui pääasiassa Ypäjällä, Paavolan ja Kartanonkylän kartanoissa. Collin perusti vuonna 1867 Kartanonkylään höyrysahan ja muutti myös toisen sahasa Kuusjoella 1883 myös höyrysahaksi.

Kirjeen vastaanottaja on hovineuvos ja Hämeen läänin ylimetsänhoitaja Carl Johan Collin (1832–1885). Carl Johan Collin omisti Huovilan kartanon Kärkölässä. Hänen puolisonsa oli Ida Ammond Hollolan Pyhäniemen kartanon omistajasukua. Varallisuutta siis riitti ja omistuksessa oli parituhatta hehtaaria maatakin.

Kokemusta ja tietoa maanviljelystä oli hovineuvokselle karttunut Mustialan maanviljelysopiston opettajana ja rehtorina. Tietoja tehtävään oli saatu tutustumalla alan uutuuksiin ulkomailla. Hän oli myös mukana hankkeessa, kun ayrshire-karjaa ryhdyttiin tuomaan Suomeen. Carl Collin tuli tunnetuksi moderneista ja ennakkoluulottomista maanviljelystavoistaan. Valtakunnallisestikin tiedettiin, että Huovilan kartanossa on todellinen mallitila, jossa pellot, niityt ja navetat olivat esimerkillisessä hoidossa.

Carl ja Ida saivat kolme poikaa, joista kaikista tuli ylioppilaita ja heille riitti kaikille perintönä maatilat hoidettavakseen. FM Karl Oskar Collin sai Pyhäniemen kartanon ja FM Karl Axel Collin Kutajoen kartanon.

Tuo vanhin poika Oscar kun peri Pyhäniemen kartanon, niin hän perusti sinne mm. Pyöratehtaan. Tehtaassa valmistettiin kärryn- ja tykinpyöriä muun muassa Venäjän armeijalle. Ja toinen merkittävä tapaus oli, kun hän uhkapelissä Monte Carllossa 1912 hävisi perimänsä Pyhäniemen kartanon!

Nuorimmasta pojasta Carl Constantin Collinista tuli itse Huovilan

Kirje 1.12.1856 Parran kartanosta Kuusjoelta Huovilan kartanoon Kärkölään. Kirje on osoitettu Hämeenlinnaan, sillä posti kulki kaupungista Lammin ja Kosken kautta kihlakunnanpostin reittiä Kärkölään. Kirjeen on kirjoittanut D. A. Collin ja päivännyt sen "Kurkela 21. marraskuuta 1856".

kartanon omistaja. Suoritettuaan ylioppilastutkinnon lähti hän Pariisiin, missä hänet hyväksyttiin opiskelemaan insinööriksi (Ingénieur des Arts et Manufactures) samaan yliopistoon, jossa muiden muassa Gustave Eiffel – Pariisin tornin suunnittelija – ja Armand Peugeot – autojen kehittäjä olivat opiskelleet. Valmistumisen jälkeen vuonna 1888 tuli hän takaisin Kärkölään ja ryhtyi hoitamaan perimäänsä Huovilan kartanoa. Idearikas insinööri ryhtyi kehittämään tiluksiaan ja kaunistamaan kartanon ympäristöä. Huovilaan rakennettiin saha, suuri navetta, meijeri ja komea neljän hehtaarin puisto, josta mainittiin kansan keskuudessa nimityksellä "Kärkölän Monrepos".

Ennakkoluuloton insinööri hankki vuonna 1898 kuljetustarpeisiin maantieteveturinkin. Se oli amerikkalainen Peerless-höyrytraktori, joka painoi seitsemän tonnia ja sillä kuljetettiin kuormia Huovilasta Järvelän rautatieasemalle. Hankaluuksia ilmeni kuitenkin, sillä painava veturi rikkoi teitä ja puisia siltarumpuja. Muut kulkijat

hevosineen eivät pitäneet pelottavasta ja jopa mielestään hengenvaarallisesta koneesta. Valitusten jälkeen Hämeen kuvernööri kielsi maantieteveturin käytön. Sovittelujen jälkeen päädyttiin käytäntöön, jossa veturia sai käyttää jos edellä kulki mies punaisen lipun kanssa varoittamassa muita tienkäyttäjiä.

Matkailu ja seikkailut kaukomailla olivat myös insinöörin mieluinen harrastus. Kerrotaan hänen matkailleen maapallon ympäri kolmeen kertaan. Matkoihin liittyi myös innokas valokuvaus. Hänellä oli mukanaan täydellinen värivalokuvausvarustus, joka oli aivan uutta aikoinaan. Kerrotaankin hänen lähettäneen viestiä Pariisiin ajoilta tuntemalleen taiteilija Akseli Gallen Kallellekin, että "On turha enää maalata, kun värivalokuvaus on keksitty". Ottamiaan valokuvia hän lähetti Helsingin yliopiston maantieteen laitokselle.

Yksi tunnetuimpia hankkeita oli talon rakentaminen Ranskaan. Hän muutti asumaan Ranskan Rivieralle, Nizzaan. Vieläkin turisteille esitel-

lään tunnetun rantabulevardin varrella oleva jugend-tyylinen huvila ”Villa Huovila”, joka on edelleen yksi Nizzan nähtävyyksiä. Arkkitehti Marius Alligesin suunnittelema talo valmistui vuonna 1911. Talon edustan kulmauksessa on Françoise Virieuxin Pariisissa veistetty kaunis naispatsas.

Villa Huovilan historian vaiheet ovat varsin kirjavat, joista yksi vaihe on huvilan myöhemmin omistanut autokauppias Sergei Nikolajeff. Hän ihastui kauniiseen taloon ollessaan jonkin aikaa vuokralaisena siinä. Lopuksi tilanne johti siihen, että Nikolajeff halusi ostaa talon ja antaa se joululahjaksi vaimolleen. Kaupat syntyivät 1919. Collin luopui talosta, sillä hän oli joutunut rahapulaan taattuun muun muassa veljensä palvelkoja. Sitten sotien jälkeen ränsistynyttä taloa uhkasi jopa purkaminen, sillä viereisille tonteille haluttiin rakentaa

Insinööri Collinin vaatimaton hauta Kärkölen hautausmaan syrjäisimmässä kolkassa 25.6.2016. Haudan luonnonkiven hän itse etsi metsästä ja toivoi sen tulevan haudalleen.

Villa Huovila 27.10.2009 Promenade des Anglais 139 Nizza.

kerrostaloja. Hanke kuitenkin onneksi raukesi ja talon uudeksi omistajaksi tuli pariisilainen lääkäri, joka pelasti kauniin rakennuksen, ja kunnostutti sen huvilakseen.

Matkailu, rahapelit Monte Carlossa ja annetut takaukset sekä rahanarvon huononeminen johtivat Collinin vaikeuksiin. Tuli aika asettua lopullisesti Kärkölään. Hän oli myynyt kartanon maita jo niin, että kahden tuhannen hehtaarin alasta jäi hänelle lopuksi vain 64 hehtaaria. Insinööri Collin kuoli marraskuussa 1941 poikamiehenä. Hänet on haudattu, toiveensa mukaisesti, Kärkölen kirkonkylän hautausmaan syrjäisimpään kolkkaan.

Huovilan kartanon puisto on nykyisin paikallinen nähtävyys, jota on kunnostettu EU-tuella. Varsinainen kartanorakennus vuodelta 1840, johonka tämäkin kirjeeni on aikoinaan kuljettu, on jo purettu. Paikalla on nykyisin Kärkölen kunnan vanhainkoti.

**Teksti ja kuvat
Matti Parkkonen**

Lähteet:

*Kärkölen kunnan nettisivustot
Villa Huovila/ Kenneth Danielsen
Ylioppilasmatrikkeli 1853–1899
C.C. Collinin Huovila Käkitie ry*

Riihimäen Keräilytapahtumat

Riihimäen Keräilytapahtuma 18. syyskuuta meni oikeastaan vanhalla rutiinilla sen jälkeen kun saatiin ovet auki. Kerhotalon avaimenvartijan kanssa oli ongelmia aivan kuin keväällä, sillä erotuksella, että avaimenvartija oli nyt saanut kerhotalon omistajilta kenkää, eikä ilmoittanut vuokralaisille tai omistajille mitään kerhotalon vuokrauksista.

Vähän aikaa oli kyllä tukka pystyssä: mistä saan avaimen? Soitin yhdelle omistajalle ja selitin tilanteen, hän oli ulkona kun lumiukko, mutta pyysi lähettämään toiselle omistajalle sähköpostissa tiedon, mitä on avaimenvartijan kanssa sovittu. Tein niin. Sain muutaman päivän päästä vastauksen: avaimen saa lauantaina kerhotalolla puolenpäivän jälkeen. Kyllä helpotti!

Keräilytapahtuma meni kohtalaisen hyvin. Porukkaa olisi voinut olla enemmän, vaikka ihmisiä kävi kyllä tasaiseen tahtiin yli puolen päivän. Oli varmaan liian hieno ilma olla sisällä penkomassa vanhoja paperinpalasia.

Kauppiaita oli parikymmentä, paria uutta myyjääkin. Useimmat olivat tyytyväisiä päivän saldoon. Ilmeisesti kaikenlaisia keräilytapahtumia on liikaa pienen ajan sisällä, ihmiset eivät yksinkertaisesti ehdi joka paikkaan.

Kerhon myynti oli hyvä, Kari ja Seppo hoitivat kahvion mallikkaasti kuin vanha tekijät.

Toistakymmentä myyntipaikkaa on varattu jo 12.3.2017 Keräilytapahtu-

Syksyn Keräilytapahtuma meni kohtalaisen hyvin.

maan.

Kevään Keräilytapahtumasta

Sunnuntainen Keräilytapahtuman alku 13.3.2016 oli aika vauhdikas, kun ovet saatiin auki vasta puoli kahdeksan ja samaan aikaan saapui ensimmäiset kauppiat. Emme saaneet avainta omaan käyttöön, koska kerhotalolla oli pippalot edellisenä iltana ja ne kestivät aamuyölle, ovien avaajaa ei kuulunut sovittuna aikana aamulla joten puhelinlinjat oli hetken aikaa kuumana.

Pöydät saatiin kuitenkin nopeasti paikoilleen ja tapahtuma alkoi ajallaan. Myyjäjä oli 18 ympäri Etelä-Suomen. Turusta tuli Johansson uutena myyjänä kerhotalolle ja varasi jo syksyille myyntipaikan, taisi olla hyvä myynti. Saarisen Ollilla oli Forssan

huutokauppa-kohteiden näyttö myyntipaikallaan.

Tällä kertaa ei oikein ollut kansanpaljoutta, kuten tavallisesti, kävijöitä riitti kyllä tasaiseen tahtiin. Porukkaa oli Tampereelta, Lempäälästä, Forssasta, Lahdesta, Järvenpäästä ja lähi-
paikkakunnilta.

Kävijöiden määrässä on kyllä havaittavissa hiipumista niin Riihimäellä kuin muuallakin, Forssa on sitten oma lukunsa. Myynti oli ilmeisesti kuitenkin kaikilla kohtalainen, ei siellä kukaan ainakaan tukkaansa repinyt.

Kahvion antimet oli tuttuun tapaan Kari Lindholmin osaavista käsistä, apunaan hääri apupoika Seppo.

Kerhon myyntipöytä oli kahvion puolella salin oven suussa, joka on todettu hyväksi paikaksi kerhon pöydälle, myynti oli suorastaan hyvä. **RM**

Kevään tapahtumassa Johanssonilla riitti asiakkaita ja Vesterinen pöytänsä takana.

Kevään Radanvarsitapahtuma Riihimäellä

Luantaina 27. helmikuuta elvytettiin jo melkein unohtuksiin jäänyttä Radanvarsitapahtumaa Riihimäellä, edellisestä radanvarsikokouksesta oli aikaa ainakin viisi vuotta.

Paikalle saapui porukkaa ympäri Etelä-Suomen, mukana oli tuttuja naamioita Tampereelta, Forssasta Hämeenlinnasta, Janakkalasta, Hyvinkäältä, Järvenpäästä, Helsingistä ja muutama myös Riihimäeltä.

Tapahtuma alkoi kello 12 Kari Lindholmin avauspuheenvuorolla. Seppo Salonen kertoi tulevasta FINLANDIA 2017 -näyttelystä, joka on vuoden suurin postimerkinäyttely Euroopassa, noin 2200 kehystä. Näyttelyn johtava teema on Suomen itsenäisyyden 100-vuotisjuhla. Talkooväkeä tarvitaan kaikista kerhoista kehysten pystyttämiseen, kokoelmien laittamiseen kehyksiin ja lopuksi näyttelyn purkuun.

Liiton puheenjohtaja Klaus Juvas kertoi liiton tilanteesta ja tulevista jäsenmaksujen korotustarpeista, osa niistä toteutuikin Jyväskylän Liitokokouksessa.

Reijo Tanner piti mielenkiintoisen esitelmän Ensimmäisen maailmansodan postihistoriasta. Digitaalitekniikka takkuili välillä, mutta muutaman miehen ja laitteiden vaihdon jälkeen Reijo pääsi jatkamaan juttuaan.

Sitten oli vuorossa oli ruokailu, pitkän päivän aikana tulee nälkä, siihen oli lääkkeenä kermaperunat ja liha-

Kari lausuu tervehdyssanat. Alla Esa meklaroi huutokauppaa.

pullat kastikkeessa, salaattit, leivät ja juomat. Ruoka oli hyvää ja maittavaa Askonkin mielestä. Kutsun yhteydessä ”lihapullat lisukkeilla” kuulosti joidenkin mielestä turhan mitättömältä.

Kun maha oli täynnä, jaksoi seurata Esa Aaltosen meklaroimaa huutokauppaa. Kohteita meni kaupaksi kohtalaisen hyvin, väliin oli tiukkaakin kilpailua. Riihimäen kerholla oli

paikalla myyntilaitteet, myynti niistä oli hyvä.

Alustavasti sovittiin ensivuoden Radanvarsitapahtumasta, siitä tulevaisuudessa. RM

(PS. Artikkelin piti olla jo kesän numerossa, mutta se hukkuu välillä, mistä pahoittelut.)

Seppo Salonen kertoo FINLANDIA 2017 -näyttelystä ja Klaus Juvas tuo liiton kuulumiset.

Pyhäinpäivän myyntitapahtuma Forssassa

Forssan Filatelistikerhon pyhäinpäivän 25. keräilytapahtumaa vietettiin 5.11.2016. Paikalle oli saapunut tuvan täydeltä kauppiaita. Kaikki mahdolliset myyntipaikat olivat käytössä ja pientä sovitteluakin käytettiin. Mukaan olivat tulleet myös ruotsalaiset Rolf Lek ja NOVA:n Göran Heitzt, sekä Virosta Juri Läänesaar.

Totutusti ovet avautuivat yleisölle kello 9, mikä ei innokkaimpia estänyt tulemasta jo aikaisemmin. Yleisöä kävi aamupäivällä runsaasti, mutta väki väheni iltapäivästä, jolloin kauppiaspöydille ei tarvinnut enää jonottaa. Hieman taisi satunnaisia ohikulkijoita olla vähemmän, siltatyömaa kun oli edelleenkin kesken. Yleisesti syksy on ollut vähän hiljaisempi kuin pääsiäislauantain tapahtuma.

Yksi tapa, josta myös on muodostunut perinne, on kerhon joulukortin julkaisu. Niin kävi myös tällä kertaa ja taiteilija Ybi Hannula oli kaivanut museon korttivalikoimasta Forssa kauppatorista 1920-luvulla napatun kuvan. Tämäkin kuva on otettu kirkon tornista ja päättää sarjan ainakin 1920-luvulta, koska viimeisessä suunnassa oli pelkkää Forssan kartanon peltoa. Aiheesta tilattiin myös omakuvamerkki, joka oli myynnissä samaan aikaan.

Jukka Kivistö

Forssan Filatelistikerhon postikortin ja merkin kuva-aihe.

Kuva tapahtumasta kello 9.10 eli juuri myyntitapahtuman avauksen jälkeen.

Markku Koivuniemeä (60 vuotta 17.3.) ja Pentti Virtaa (75 vuotta 26.3.) juhlittiin Hämeenlinnassa 25.10.2016

Huutokortti

Ensimmäinen Forssan Filatelistikerhon huutokauppa – Huutokortti avattiin nettiin 27.2.2016 ja se oli auki harvinaisen pitkään eli 12.4. asti. Siihen vielä lisänä viikon jälkimyynti. Myynti oli heti yllättävän hyvä ensikertalaisille.

Syy huutokaupan tarpeellisuuteen oli kerholaisille kertyneen materiaalin määrä, jota isot huutokaupat eivät ota sivustoilleen (lähtöhinta 3 euroa). Samoin oli pitkäaikainen haave saada sitoutunut /sitoutuneita henkilöitä huutokauppaa vetämään.

Kerholla oli ollut ensimmäinen kirjallinen huutokauppa 1978, joka jatkui aina vuoteen 2010 asti. Silloisen meklarin Pentti Nikkasan siirrettyä ajasta ikuisuuteen ei kerholaisista löytynyt sitoutunutta henkilöä uhraamaan 3–4 kertaa vuodessa kokoloilla 2 kuukautta huutokauppojen järjestämiseen. Silloin jäi kytemään ajatus huutokaupasta, mutta ei kirjallisesta.

Ensimmäinen ajatus oli nettihuutokauppa ja aluksi pohdittiin vakavasti oman järjestelmän luomista. Onneksi niin ei käynyt, sillä valmis

alusta oli olemassa ja niinpä päädyttiin PhilaBid:in alustalle. Nyt olemme huutokaupassa numero viisi ja asiakaskunta on lisääntynyt oikein mukavasti jokaisen huutokaupan yhteydessä – nyt asiakkaita on 450. Myös myynti on kasvanut samassa suhteessa asiakaskuntaan. Ensimmäistä huutokauppaa lukuun ottamatta myyntiprosentti on ollut yli 50. Näillä näkymin vuoden 2017 aikana järjestetään kuusi huutokauppaa.

Jukka Kivistö

Hannu Elo esitelmöi väärenneistä Riihimäellä

Hannu Elo piti 12.9. Riihimäen kerhoillansa mielenkiintoisen esitelmän väärenneistä, muun muassa Francois Fournierin tekemistä mallien 1889, m-91 ja m-01 merkkien jäljenteistä. Ne ovat painoasultaan melkein parempia kuin aidot merkit. Hannu selvitti tarkkaan, miten ne erottaa aidoista merkeistä esimerkiksi hammastuksen ja merkkipaperin raitaisuuden suunnan perusteella.

Hannu kävi läpi tarkkaan erilaiset leimaväärenneet, kuten milloin on kä-

tetty oikeaa leimaa vääreän aikaan tai vääreä leimaa oikeaan aikaan ja monta muuta kimuranttia leimajuttua.

Myös postimerkin kuvista ja Fazerin karamellipapereista on hammastettu postimerkkejä myytäväksi keräilijöille. Nykyään postimerkin ulkonäkö on niin muuttunut, ettei kuoren päällä olevasta hammastamattomasta lipukkeesta tiedä onko se postimerkki vai marketin banaanitarra, varsinkaan kun ei postileimasta ole tietoaakaan.

On myös ollut tapauksia, jossa joku

on saanut jostain syystä aidon leimaimen jälkikäteen käyttöönsä ja tehtaillut tekeleitä, joita on vaikea erottaa tarvelähetyksistä.

Hannun esityksestä kävi hyvin selville mitä kaikkia vippaskonsteja on käytetty aikojen saatossa keräilijöitten jymäyttämiseksi. Mutta onneksi on olemassa ihmisiä joita ei jymäytetä, ja jotka pystyvät tutkimaan ja osaavat sanoa mikä on aitoa ja mikä ei, niin kuin esimerkiksi Hannu Elo pystyy sanomaan. RM

Keräilijä Pauli Ihamäki satunnaisena matkailijana Edullinen Praha

Praha on Euroopan suosituimpia matkailukaupunkeja. Kulusta kaupunkia verrataan täydellä syyllä Pariisiin. Praha on vaan edullisempi ja sen keskusta on kävellen hallittavissa

Keräilijät tuntevat syyskuisen Sberatel-myyntitapahtuman ja partiolaiset lokakuun partiotaapaamisen keräilyn merkeissä päärautatieasemalla. Valitsin tänä syksynä partiotaapahtuman. Porukka oli valitettavasti harventunut ja ystäväni vanhentuneet. Vain osa heistä enää jaksoi paikalle. Nuoremmat keräävät aineistoa partioarkistoonsa, josta tulee museon perusta. Omat kokoelmani karttuivat ja vähän ylimääräisiä palasi Tsekkeihin.

Prahassa on edelleen mukavasti kivijalkakauppoja, joista vain osa on siirtynyt pitämään kirjallisia huutokauppoja. Kolmessa liikkeessä ehdin pikakäynnilläni poiketa. Kaksi on todella hyvää: Alfafila Vaclauske Namestin liikekäytävällä ja Throumbin huutokauppahuone Vacinova-kadulla. Kun tunnen kauppiat edellisvuosien käynneiltä, saan kahvia ja tuikat Becherovka-ryppyt. Viitisenkymmentä kohdetta ainakin siirtyi kassiini. Jokunen partio oli mukana, mutta eniten sotaista historiaa kortteina ja leimakohteina.

Se vuosittainen Sberatel on vanhan lentokentän tuntumassa näyttelyhal- leissa. Metrolla pääsee C-linjan pääte- pysäkille (Letnány). Siitä pitää kävellä puolisen kilometriä. Ei voi eksyä, kun ukkoja rientää sinne salkut kädessä. Lentokoneita voi matkalla ihmetellä, kun usein samaan aikaan nousevat ja laskevat – ilmailun harrastajat. Prahaan on tulossa näyttelyitä eli kannattaa nettiä seurata.

Tampereen 2017 Finlandia-näyt- telyn mainoksia oli kauppojen ikku- noissa. Kun menee keskustasta vähän etäämmälle, voi syödä raskasta ruokaa edullisesti ja kumota pari olutta palan painikkeeksi. U Kálícha on kapakka

Prahassa 1.10.2016 päärautatieaseman kulttuurisalisissa.

Itsenäisen Tšhekkoslovakian ensimmäiset partioimerkit vuodelta 1918.

ja toinenkin vastaava löytyy, jossa sotamies Svejkin piti tavata kaverinsa tarkalla kellonlömällä sodan jälkeen.

Praha ei paljon sodassa kärsinyt, paitsi viime päivinä ennen Saksan antautumista. Kansa nousi vastarintaan ja ”sakut” käyttivät tykkeitä. Se ”kaupungintalo”, jonka kelloa tasa- tunnein käydään ihmettelemässä, on vain puoliksi jäljellä. Toinen puoli on palanut ja purettu. Puisto on tilalla. Sen kellareissa oli vastarinnan yksi pääpaikoista ja sairaala myös. Hitlerin piti tehdä Prahasta juutalaisten museo. Siksi synagogat ja hautausmaat ovat ehjiä.

Tšekki on vanha demokratia ja se on viehättävä maa. Brnossa on liikkeitä filatelisteille ja Karlovy Varyssakin

semmoisen löytää. Nuo kaupungit saavuttaa bussimatkoilla edullisesti. Olen itse tykästynyt Tšekin tasa- valtaan. Slovakiaa ei myöskään pidä unohtaa. Ei se Bratislava ole kaukana ja siitä on Wien vain 50 kilometrin päässä. Etsikää näiden maiden postimerkkihutokaupat. Löytöjä voi tehdä joskus edullisestikin.

Budapestin filateeliset markkinat

Kielisukulaisuuden perusteella Suomen ja Unkarin suhteet olivat takavuosina tiiviit. Ystävyysseurat ja -kaupungit toimivat. Postimerkkejä kerättiin ja vaihdettiin puolin ja toisin. Kanssakäyminen on valitettavasti hii- pumassa, mutta onneksi sitä edelleen on kohtalaisesti. Vanhemmalla väellä on vielä Unkarin kokoelmia ainakin sosialistisen ajan merkkitulvaa edeltäviltä vuosilta.

Budapestin keräilymarkkinat ovat olleet hyvät, mutta ovat nekin nyt taantumassa. Monet liikkeet ovat sulkeneet ovensa tai pyörittävät vain huutokauppoja. Kirpputorit ovat hil-

jentyneet ja kerhot kokoontuvat harvemmin.

Rahasta on sielläkin pula. Osa kansasta on köyhtynyt, menettänyt työnsä ja asunnottomia on kaduilla aivan liikaa. En ihmettele yhtään, että pakolaisia ei haluta, koska iso osa omasta kansasta kärsii.

Budapestin ”keräilijätalon” alakerrassa on pari liikettä. Hinnat ovat eurooppalaista tasoa. Numismaatikojen kokouksessa pääsimme siellä käymään. Kait siellä parisataa henkeä oli rahojaan kaupittelemassa. Joillakin oli tarjolla postikortteja ja merkkejä. Tämä rahakeräily näytti voivan hyvin. Postimerkkiliikkeet ovat kaupungissa perin hajallaan, mutta niitä on edelleen useita. Suomalaiset saavat niissä hyvän kohtelun, jos kielisukulaisuus paljastuu.

Budapest on suosittu turistikohde, jossa on nähtävää. Nettiä käyttävä kävijä löytää kohteensa. Antiikkiliikkeitä ja antikvariaatteja on runsaasti. Kaupunginpuistossa toimiva ”flea market” on avoinna viikonloppuisin ja kauempana keskustasta oleva joka päivä. Museoita riittää ja ne ovat käymisen arvoisia. Terrorimuseon ja

kansallismuseon ehdin kiertää. Unkarin historia on koskettava. Kansannoususta on kulunut 60 vuotta.

Postimuseo kaupungista löytyy. Se ei yllä tasollemme. Pari liikettä mainitsen tässä: Darabanth Auction House (16 Andrassy St.). Huutokaupahuone on alempana ja ylempässä kerroksessa myydään huutokaupoissa myymättömät. Hodobay Andorin liike on osoitteessa: Magyar u. 44. Hän on tottunut suomalaisiin asiakkaisiin.

Brysselin hiipunut postimerkkikatu

Midi-kadulla oli ennen keräilyliikkeitä toinen toisensa perästä. Viime lokakuun lopulla vanha rouva kertoi, että hän pitää poikansa kanssa kadun viimeistä postimerkkikauppaa. Yksi kalliinpuoleinen korttikauppa piti ovensa kiinni. Tarvikkeita sentään myytiin isohkossa liikkeessä. Huutokauppuhuoneita ja rahaliikkeitä sentään löytyi. Saalis jäi pieneksi.

Suklaata, maistuvia luostarioluita, hienoja Calvados-laatuja ja muita herkuja upeassa Brysselin keskustasta löytyy. Grand Place on nyt häikäise-

Herge, Georges Remi, partiopiirtäjä oli sarjakuvasankari Tintin luoja. Hänen tyylillään on kuvattu oheinen partiopostimerkki 'Iltanuotiolla'.

vä, kun talojen kultaukset on uusittu. Poikkesin ”Mort Subite” -kapakassa nauttimassa kolme olutta, juustoja ja munakkaan. Äkkikuolema jäi kokematta yli 100-vuotiaassa ravintolassa.

Yhden yön matkan tarkoituksena oli vierailulla Leuvenin jokasyksyisillä partiomarkkinoilla. Kaupungissa on hienoin näkemäni partiomuseo vanhassa sakraalirakennuksessa. Lauantaina satakunta partiokauppiasta myi aarteitaan. Tarjolla oli enemmän tavaraa kuin ostajien pussit kestivät. Ylitarjonnasta huolimatta hyvä tavara löysi uudet omistajat. Ulkomaisia

partioarteita on Suomessa vaikea myydä, joten matkoja pitää tehdä. Onneksi kustannukset sai nyt peitettyä ja vähän jäi voiton puolelle vaivannäöstä. Kun vielä itse jotain partioon liittyvää kerää, niin sieltä Leuvenistä sitä löytää.

Kovin oli vielä sotilaita lento- ja rautatieasemilla lähes sormi liipaisimella. Lentoasemalla oli uusi ylimääräinen turvatarkastus, kun junalta nousi lähtöterminaaliin. Näin on maailma muuttunut terrorismin takia – valitettavasti.

Mort Subite -ravintolan olutalusta. Näitähän kerätään myös.

Leuvenin partiokeräilijöiden kokouksen 25-vuotismerkki 2016.

Uusissa postimerkeissä vaivaisukkoja ja joulu

Joulun 2016 postimerkit tulivat myyntiin 10. marraskuuta. Samalla julkaistiin pienoisarkki kahdesta vaivaisukosta ja Suomen ainoasta vaivaisakasta kotikirkkoineen. Kaikkiin postimerkkeihin on painettu uusi ikimerkintä.

Merkkien aiheina ovat Soinin vaivaisakka sekä Alajärven ja Hauhon vaivaisukot. Kuuden merkin pienoisarkissa julkaistaan postimerkit myös samojen paikkakuntien kirkkoista.

Vaivaisukko on kirkon seinään kiinnitetty maalattu puuveistos, jonka rinnassa olevaan aukkoon voi laittaa rahaa. Varhaisimmat niistä ovat 1600-luvulta. Suomalaiset vaivaisukot ovat kansainvälisestikin omalaatuinen ilmiö, vastaavia hahmoja ei löydy muualta maailmassa. Suomessa on jäljellä runsaat 140 vaivaisukkoa ja yksi vaivaisakka Soinissa. Yli sata niistä palvelee edelleen uskollisesti virkapaikallaan.

Joulupostimerkit

Tämän vuoden jouluaiheiset postimerkit tulevat Postin ja Kuvittajary:n suunnittelukilpailusta. Kotimaan joulutervehdys (poro ja tonttu) on helsinkiläisen Sari Airolan käsialaa ja 1. luokan postimerkin (tyttö ja orava) on suunnitellut espoolainen Sini Ezer.

Punainen tupa

Perinteinen punainen tupa lumisessa

maisessa kuvittaa 1,30 euron arvoista ulkomaan ikimerkkiä. Se käy Priority-kirjeen ja -kortin postimaksuksi 20 grammaan asti Suomesta ulkomaille. Postimerkin on suunnitellut graafinen suunnittelija Paula Salviander.

Punainen tupa -merkki edustaa parhaimmillaan suomalaista perinnetäytettä ja on pieni ”aikamatka” sen tuhansiin tarinoihin.

Seppo Karuvaaran 75-vuotispäivää 28.9. muistettiin Hämeenlinnan kerhossa 11.10.2016.

JUNI 21, vanhin rautatieaseman leima

Hannu Elon kokoelmassa on vanhin tunnettu rautatieaseman leima JUNI 21. Näiden päivämääräleimojen suhteen ongelma on niiden ajoittaminen, kun niissä ei ole vuosilukua, jolloin apua saadaan itse kirjeestä, jos se on päivätty, kuten tässä tapauksessa on ”Topeno Säg den 18. Junii 1862” eli 18.6.1862.

Näillä tiedoilla saadaan tarkka ajoitus ja voidaan selvittää, että asemaleima on löytö joko Riihimäellä tai Hyvinkäällä, luultavimmin Riihimäellä, minne oli postireitti ja lyhyempi matka Lopen Topenosta. Ratahan oli avattu liikenteelle kolmisen kuukautta aiemmin 17.3.1862. Ja kuten ANK-leimasta nähdään, oli lähetys perillä Helsingissä samana päivänä.

Lopella Topenonjoessa on noin kilometrin matkalla laskutavasta riipuen kolme tai neljä koskea. Ne ovat yläjuoksulta lukien Sahakoski, Ylimyllynkoski, Kylänmyllynkoski eli Pikkumyllynkoski ja Alimyllynkoski. Ylimpään koskeen rakennettiin vuonna 1803 saha, mistä koski sai nimensä. Toimintansa saha lopetti 1880-luvulla.

Kirjeen kirjoittaja oli A.G. Hollming, ilmeisesti loppilainen kirjanpitäjä, olisiko ollut juuri kyseisen sahan kirjanpitäjä. Tämän Holmingin pojasta August Fredrik Hollmingista (s. 1854) tuli hopea- ja kultaseppä. Hän asettui 1876 Pietariin, missä hän suoritti kultaseppämestarin tutkinnon

Topenon Saha 18 Kesäkuu 1862
Kunnioitettava Herra Kauppaneuvos Täten saan nöyrimmin tiedottaa Kunnioitettavalle Herra Kauppaneuvokselle että Talonpoika Mikel Gustafson Erola ej tingi vaatimuksistaan metsäalueestansa jota hän haluaa antaa myytäväksi ja hän haluaa tietää jos Kunnioitettava Herra Kauppaneuvos haluaa maksaa siitä
750, silloin hän suostuu, ja hän haluaa tietää viimein Juhannuspäivänä jos kauppa tulee tai ei, muuten hän myy Hakko Sahalle missä hän on käynyt ja

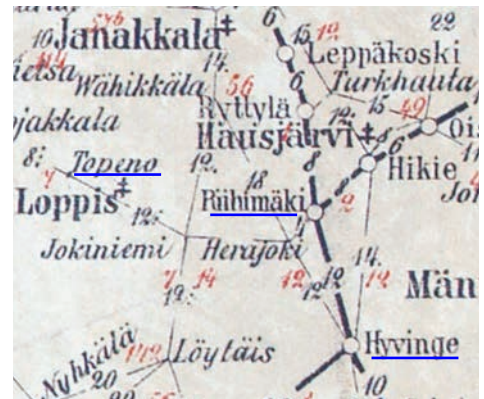

1880 ja perusti oman liikkeen, jonka palveluksia ostettiin Fabergén liikkeelle. Hollmingin liike toimi loppuaikoina Fabergé-liikkeen toimituksessa.

Jussi Iltanen kuvaa kirjassaan 'Radan Varrella, Suomen rautatieliikennepaikat' Riihimäkeä seuraavasti: ”Riihimäen seutu oli 1800-luvun puolivälissä kaukaista syrjäseutua, jossa sijaitsi vain muutama yksittäinen nuori tila. Paikkakunnan elämä vilkastui, kun radanrakentajat saapuivat 1857. Heidän perässään tulivat käsityöläiset ja muut elinkeinon harjoittajat, ja vuonna 1861 perustettiin ensimmäinen kauppa.”

joka on tarjonnut 800. Hakko Sahan omistaa Consuli Donner, H.ki ja jos niin olisi että Kunnioitettava Herra Kauppaneuvos haluaa maksaa mainitusta metsäalueesta sitä mitä Talonpoika pyytää, niin hän toivoo saavansa rahat niin nopeasti kuin mahdollista, sillä toiset Erolan Talon omistajat pakottavat pakottavat hänet maksamaan heidän osuutensa ja siksi hän myy metsän.
Turpo(?) Saha on kysynyt siitä metsästä mutta ei ole tarjonnut mitään vielä.

Ohessa on myös Appelbergin tekemä käännös kirjeestä vanhanaikaisella kielellä. **LP**

Myöskin haluaisin kysyä jos Räyskälän kylät saavat korotusta tukistaan tulevan talven aikana.

Tämän kirjeen lähetän ratajunalla ja odotaan mitä nöyrimmin vastausta tulevana Sunnuntaina tai Maanantaina samalla ratajunalla mitä Kunnioitettava Herra Kauppaneuvos päättää Erolan metsäkaupasta.

Kaikella kunnioituksella olen Kunnioitettavan Herra Kauppaneuvoksen nöyryn palvelija
 A.G. Hollming

Tulevia tapahtumia

Joulukuu 2016

HÄMEENLINNA: Joulukokous 13.12.

Tammikuu 2017

HÄMEENLINNA: Torpalla tavataan la 21.1. klo 10–16

FORSSA: Forssan Filatelisten 85 vuotisjuhlanäyttely la-su 28.–29.1. Järjestöjentalo, Kuhalankatu 17 ja juhlakokous suunnuntai-iltana 29.1. Tölon liikekeskuksen kerhuhuoneella, Lehmuskatu 1.

Maaliskuu 2017

RIIHIMÄKI: Keräilytapahtuma Kerhotalolla su 12.3. klo 10–15

Huhtikuu 2017

FORSSA: Keräilytapahtuma pääsiäislauantaina 15.4. klo 9–15 Järjestöjentalo, Kuhalankatu 17

HYVINKÄÄ: Hyvinkään Postimerkkikerho ry:n 50-vuotisjuhlanäyttely Wanhassa Areenassa 22.–24.4.

Toukokuu 2017

TAMPERE: Eurooppalainen FINLANDIA 2017, 24.–28.5.2017, Tampere-talo.

Kesäkuu 2017

FORSSA: Kesäkokous to 1.6. Kansalaisopiston mökki, Tammela

Joulupostimerkinäyttely Postimuseossa

Postimuseo museokeskus Vapriikissa esittelee jouluisessa näyttelyssään ”Joulun merkit” 10.11.2016–8.1.2017 kaikki Suomessa ilmestyneet joulupostimerkit ja niiden alkuperäiset taiteilijoiden piirtämät luonnokset. Lisäksi esillä on vuoden 2016 joulupostimerkkejä varten Postin ja Kuvittajat ry:n järjestämään suunnittelukilpailuun tulleita ehdotuksia.

Suomen ensimmäinen joulupostimerkki ilmestyi 1973, kuvassa. Joulupostimerkkien kuva-aiheet liittyvät perinteiseen suomalaiseen jouluun ja joulunviettopoihin. Kuvamaailma

on saanut vaikutteita talonpoikaisista, kristillisistä ja kaupunkilaisista juhlatavoista.

Suomen tuottelias joulupostimerkkitaiteilija on taiteilija Pirkko Vahtero. Hän on suunnitellut 17 joulupostimerkkiä ja lisäksi vastannut kuuden postimerkin graafisesta ulkoasusta. Hänen suunnittelutyönsä tuloksia ovat kaikki suomalaiset joulupostimerkit vuodesta 1973 vuoteen 1982.

Postimuseo, museokeskus Vapriikissa, Alaverstaanraitti 5. Avoinna ti-su 10–18. Vapriikki on suljettu joulun aikaan seuraavina päivinä: 6.12. ja 24.–26.12.2016.

Historiallinen korttisarja

Postimuseo julkaisee 12 postikortin

sarjan postitoiminnan historiaan liittyvistä kuvista. Korteissa kuvataan muun muassa: pakettien kuljetusta junalla ja hevoskyydillä 1910-luvulla, Benz-postiauto Ivalojoen lossilla 1922, 1936 matkustajakone Kaleva Helsingin Katajanokan lentosatamassa, Lumikiitäjä Sevettijärvellä 1961. Kortit kuvaavat postinjakajan arkea 1910-luvulta vuoteen 1973.

Jääkärit Postimuseossa

Vuoden 2016 kohokohta Postimuseossa on ’Salaista jääkäripostia’ -näyttely ja ’Jääkärit Saksan tiellä’ -kirja. ’Salaista jääkäripostia’ -näyttely ja ’Jääkärit Saksan tiellä’ -kirja valottavat jääkärihistoriaa uudesta näkökulmasta, kirjeiden ja päiväkirjojen avulla.

Lähes 1900 suomalaista sai Saksassa sotilaskoulutusta vuosina 1915–1918. Näyttely nostaa esiin elämyksellisellä tavalla lähdön syitä, leirielämää, rintamalla oloa sekä kertoo salaisesta kirjeenvaihdosta jääkärien ja läheisten välillä. Esillä on myös harvinaista esineistöä yksityiskoelmista. **Näyttely on esillä 19.3.2017 asti.**

postimerkkipalvelu vetola

Rautatienkatu 12 ,33100 Tampere, Finland
Puh: +358-(0)3-22 33 654
info@postimerkkipalvelu.com
www.postimerkkipalvelu.com
Avoinna ma-pe 10-17

Kauttamme mm

Leuchtturm, KaBe
- maakansiot, vuosilehdet, säiliökirjat,
kuorikansiot ym

Postimerkit, kokoelmat, erät ym

Keräilyrahat
Rahatarvikkeet

Ostamme mm.

Kultarahoja ja rahakokoelmia
Postimerkkikokoelmia

Postituoretta Suomea. Katso puutelistamme kotisivuiltamme

Olemme osa HTO Huutokauppoja ja kauttamme voi jättää
keräilytavaraa huutokauppoihimme neljä kertaa vuodessa.

Posti Green

KULTAKESKUS | **OUTLET**
GOODMAN